

РЕШЕНИЕ

№ 198

гр. София, 13.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.12.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Силвия Житарска

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9741** по описа за **2021** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ИП [фирма], представлявано от И. А. Т. и С. В. Г., чрез адвокат М. К., срещу Решение № 20156945 от 14.07.2021 год., постановено по НАХД № 3272/2021 год. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателна колегия, 111 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10- 102/10.02.2021 година, на зам.-председател на КФН . С последното за нарушение на чл. 60, ал. 2 ЗПФИ. е наложена на [фирма] имуществена санкция в размер на 5000 /пет хиляди/ лева на осн. чл. 290, ал. 9, т. 2, вр чл. 290, ал. 1, т. 4 ЗПФИ. Решението се обжалва, като незаконосъобразно, по съображения подробно изложени в депозираната касационна жалба. Иска се неговата отмяна и отмяна на наказателното постановление. Претендират се сторените по делото разноски.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител поддържа касационната жалба.

Ответникът – редовно призван, чрез процесуалния си представител оспорва

касационната жалба. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, моли решението на СРС да бъде отменено.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е допустима.

Разгледана по същество е основателна. Съображенията за това са следните:

С обжалваното решение е потвърдено процесното НП, с което на [фирма] имуществена санкция в размер на 5000 /пет хиляди/ лева на осн. чл. 290, ал. 9, т. 2, вр. чл. 290, ал. 1, т. 4 ЗПФИ за нарушение на чл. 60, ал. 2 от същия закон.

От фактическа страна, съдът е приел за установено, че ИП [фирма] е лицензирано от КФН дружество за предоставяне на инвестиционни услуги и извършване на инвестиционна дейност по смисъла на чл. 6, ал. 2 и ал. 3 от ЗПФИ.

При извършване на проверка по документи по спазване изискванията на , св. В. И.-ст.експерт в КФН установила, че дружеството не е представило в КФН в срок до 10.07.2020 година списък на лицата, които притежават пряко или непряко квалифицирано участие в капитала на дружеството, както и данни за притежаваните от тях гласове в общото събрание. Такава справка била депозрана на 04.09.2020 година .

Фактическата обстановка е квалифицирана като нарушение на чл. 60, ал. 2 от ЗПФИ.

На жалбоподателя бил издаден акт за установяване на административно нарушение , а въз основа на него - съставено процесното наказателно постановление.

От правна страна, Софийски районен съд е счел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са спазени изискванията на закона досежно материалната компетентност на техните издатели, както и тези за описание на нарушението/ дата, място и обстоятелства, при които е извършено/.

По съществуващото на нарушението, съдът е приел, че деянието е осъществено от обективна страна, тъй като действително информация по чл. 60 ал.2 от ЗПФИ не е била подадена в законоустановения срок. Същото е сторено със закъснение от 55 дни. Съдът е изложил съображения досежно законосъобразността на определената санкция, като е приел, че не са налице основания за приложение разпоредбата на чл.28

от ЗАНН.

Съдът намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо, но неправилно, по следните съображения:

Касационната инстанция споделя напълно извода на първоинстанционния съд за доказаност на административното нарушение, както от обективна, така и от субективна страна. Междувпрочем, това обстоятелство не се оспорва и от касационният жалбоподател. Правилно съдът е приел въз основа на събраните в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства, че [фирма] е допуснал описаното в НП нарушение. Неправилно обаче, същият се е солидаризирал със становището на наказващия орган, че по отношение на нарушителя не са налице предпоставките на чл.28 от ЗАНН за освобождаване от административнонаказателна отговорност.

Настоящата инстанция намира, че съдът не е изложил убедителни мотиви в насока, че налагането на наказание е съобразено със закона и в частност с разпоредбите на чл.27 и 28 от ЗАНН.

Безспорно, преценката за „маловажност на случая“ подлежи на съдебен контрол, съгласно предвиденото в тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 год. на ОСНК на ВКС, постановено по н.д. 1/2007 год.

За да приеме, че не се касае за маловажен случай, съдът е изложил аргументи, че задължението по чл.60 ал.2 е изпълнено със закъснение от 55 дни. Извън вниманието на съда е останало обстоятелството, че се касае за първо нарушение, както и че същото е отстранено и това е сторено преди съставяне на АУАН. Съдът не е съобразил и това, че в дружеството не са настъпвали промени от създаването му и че до процесния случай задълженията по чл. 60 ал. 2 от ЗПФИ за представяне на списък на акционерите са изпълнявани винаги редовно и своевременно. В тази връзка, настоящият съдебен състав споделя тезата на касационния жалбоподател, че преценката за маловажност следва да бъде направена по отношение на евентуалното засягане на интересите, чиято охрана се вменява с ЗПФИ и формалните изисквания в него. В случая, предвид обстоятелството, че не са били налице никакви промени в данните, които е следвало да бъдат оповестени, с допуснатото закъснение не са накърнени интересите на потребителите на информацията. В хода на административнонаказателното производство не са ангажирани доказателства за настъпили в резултат на нарушението на други несъставомерни вреди.

Ето защо, съдът намира, че конкретното деяние се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от обичайните случаи на подобни нарушения, поради което специалната и генералната превенция на наказанието биха се осъществили чрез неналагане на такова, а с предупреждаване на нарушителя, че при повторно извършване на такова деяние ще бъде санкциониран. Горното налага отмяна на издаденото НП.

Като не е достигнал до този правен извод и е потвърдил процесното НП,

първоинстанционният съд е постановил решение в нарушение на материалния закон. Ето защо, същото следва да бъде отменено. Вместо него, следва да се постанови друго, с което обжалваното НП бъде отменено.

Съгласно чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (нова – ДВ, бр. 94 от 29. 11. 2019 г.) в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

При този изход на спора, съдът намира за основателно искането на касационния жалбоподател за присъждане на сторените по делото разноски. От страна на същия е представен договор за правна защита и съдействие, в който е посочено, че са заплатени в брой 600 лв. за адвокат пред Софийски районен съд. За настоящата инстанция не се претендират разноски.

Ето защо, в тежест на ответника по касация следва да бъдат възложени разноски в размер на 600 лева.

По изложените съображения, и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 20156945 от 14.07.2021 год., постановено по НАХД № 3272/2021 год. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателна колегия, 111 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10- 102/10.02.2021 година, на зам.-председател на КФН

ОТМЕНЯ наказателно постановление (НП) № Р-10- 102/10.02.2021 година, на зам.-председател на КФН.

ОСЪЖДА Комисията за финансов надзор да заплати на ИП [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от И. А. Т. и С. В. Г. сторените по делото разноски в размер на 600 лева

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

